

[Ebba Strange]

ikke er en økonomisk magtfuld gruppe. De har højere arbejdsløshedsprocent end danskerne i gennemsnit, bl.a. fordi de fleste er ufaglærte arbejdere og den næststørste gruppe er faglærte arbejdere. Vi ved, at også blandt danskere er arbejdsløsheden højest i den ufaglærte del af arbejderklassen.

Indvandrerproblemerne kan kun forstås, hvis de ses i lyset af, at de også er klasseproblemer. Da indvandrerne kom hertil, var det ikke noget problem, at de ikke kunne forstå sproget, og at de havde andre livsforhold. Det blev først et problem, dengang der blev trængsel om arbejdspladserne. Derfor oplever i i dag, at det nogle gange er fra de dårligst uddannede og socialt mest truede danskere, vi hører racistiske udtalelser mod indvandrerne. Det er ikke så sært, for de kan godt føle sig truede, ikke kulturelt, for så fintfølede og sårbar er den danske arbejderkultur ikke, men økonomisk, på deres job. På den anden side er det min erfaring, at det ofte er i arbejderklassen, vi møder de bedste venskaber og den største forståelse mellem danskere og indvandrere.

Derfor er oplysninger om de reelle forhold så vigtige, ikke mindst oplysninger om, at indvandrerne faktisk bruger det danske socialsystem væsentlig mindre end danskere i tilsvarende situationer, at de bruger uddannelsessystem, sundhedssystem og andre offentlige systemer mindre, samtidig med at de naturligvis er undergivet de samme skatteregler som vi andre.

Alle vi andre burde betragte det som vores fornemste opgave at modarbejde enhver tendens til racisme overalt, hvor den måtte dukke op. Det burde vi bl.a. gøre ved at påpege de værdier, der kan ligge i, at et land som Danmark modtager impulser på en lang række menneskelige og kulturelle områder fra mennesker med andre erfaringer og andre traditioner.

På den baggrund kan vi i SF støtte nogle af de ting, indenrigsministeren foreslår i sin redegørelse: at indvandrerpolitikken skal udformes i en dialog med indvandrerne, at foreninger skal støttes, både foreninger, hvor indvandrere er sig selv, og foreninger, hvor danskere og indvandrere mødes, og at der skal være støtte til indvandrerbiblioteksbetjening og kulturelle arrangementer. Men jeg er meget bange for, at regeringens nedskæringspolitik over for kommuner og amter vil re-

sultere i, at det netop er disse områder, der bliver sultet, så den udstrakte frihed, ministeren vil give kommunerne, meget nemt kan blive til, at man ingenting gør, idet man skal spare penge. F.eks. finder vi det i SF horribelt, at der er skåret ned netop på tilskud til undervisning for disse grupper. Det burde være lagt op til en større statslig aktivitet, dels i form af penge, dels i form af viderebringelse af erfaringer og viden.

Desværre møder vi alt for mange eksempler på, at indvandrerpolitik i nogle kommuner er blevet til en bureaukratisk magtudøvelse af danskere med magt imod indvandrere uden magt. Det får vi desværre meldinger om fra arbejdsformidlingskontorer, fra socialkontorer og fra uddannelsesinstitutioner. Vi mener derfor modsat indenrigsministeren, at der er brug for, at kommuner med mange indvandrere opretter særlige indvandrerkontorer, hvor der arbejder mennesker, der virkelig forstår indvandrerens situation, som måske oven i købet taler deres sprog, som måske selv har en indvandrerbaggrund, sådan at indvandrerne kan henvende sig dér og få hjælp til de problemer, de støder på, på samme måde som regeringen – hvad vi hilser med tilfredshed – centralt har oprettet et indvandrerudvalg, som samarbejder med indvandrerorganisationerne.

Den allermest undertrykkende officielle magtudøvelse oplever indvandrerne dog hos fremmedpolitiet, og derfor vil jeg spørge indenrigsministeren – det har relation til den diskussion, vi i øjeblikket har i retsudvalget om lovforslag nr. L 105 – om hun vil være villig til at påtage sig en række af de civile opgaver, som i dag ligger hos fremmedpolitiet: sager om opholdstilladelse, familiesammenføring m.v.

Kodeordet i ministerens redegørelse er »integration«. Som det bruges i ministerens indledningsafsnit, må vi i SF tage afstand fra det. Det bruges nemlig i høj grad til at beskrive indvandrerne med mangeludtryk, beskrive dem med alt det, de ikke er gode til i forhold til os danskere. Det vil sige, at den form for integration, der lægges op til, i høj grad handler om, at indvandrerne skal tilpasse sig de betingelser, vi stiller op, at de skal underordne sig os. Det opleves af dem, det går ud over, som undertrykkende. Derfor vender vi os også imod de politiske konsekvenser, ministeren drager af dette hoved-